

РЕШЕНИЕ

№ 466

гр. София, 22.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 16 състав, в
публично заседание на 17.10.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Гургана Мартинова, като разгледа дело номер **1712** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.220 от Закона за митниците във вр. чл.145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба, подадена от Б. Б. ЕООД, ЕИК:[ЕИК], чрез управителя И. Г., срещу Решение № 9600-0015 от 23.01.2012 година на началник митница Столична, с което по ЕАД № 09G005000H0013516/20090206 тарифният код в клетка № 33, трето подразделение е променен на код А877, в клетка № 44 „Представени документи” е променен кода пред I./25122008 на 380, в клетка № 47 „Изчисляване на вземанията” е променено съдържанието, както следва: мито А00-2592,67лв.; антидъмпингово мито А30-14 678,49лв.; ДДС В00-11431,67лв.; по ЕАД № 09G005000H0029570/20090319 тарифният код в клетка № 33, трето подразделение е променен на код А877, в клетка № 44 „Представени документи” е променен кода пред I./27012009 на 380, в клетка № 47 „Изчисляване на вземанията” е променено съдържанието, както следва: мито А00-2536,73лв.; антидъмпингово мито А30-14 361,80лв.; ДДС В00-11185,03лв.; по ЕАД № 09G005000H0058063/20090602 тарифният код в клетка № 33, трето подразделение е променен на код А877, в клетка № 44 „Представени документи” е променен кода пред I./14042009 на 380, в клетка № 47 „Изчисляване на вземанията” е променено съдържанието, както следва: мито А00-2430,45лв.; антидъмпингово мито А30-13 760,09лв.; ДДС В00-10716,42лв. и Б. Б. ЕООД е задължено да заплати по сметка на митница Столична вносно митническо задължение за доплащане на публични държавни вземания в размер на 51 360,46лв., от която сума антидъмпингово мито 42 800,38лв. и ДДС 8560,08лв.

Жалбоподателят оспорва направеният от митническите органи извод, че Б.-Б. ЕООД е вносител на стоката по ЕАД № 09BO005000H0013516/20090206; № 09BO005000H0029570/20090319 и № 09BO005000H0058063/20090602. Твърди, че неправилно митническите органи са приели, че тъй като производителят RZBC I.&EXP.CO.L. №9-X. W. R., R., S., K. е издал търговски фактури за гаранция на В. В.В. Х., което е първият независим клиент в Общността, но което не било вносител на стоката, то изискванията за освобождаване от антидъмпингови мита не са изпълнени. Според жалбоподателя в случая е изпълнено изискването на т.8 от Приложението към Регламент (ЕО) 1193/2008, който изисква търговската фактура да съдържа наименованието на дружеството, действащо като вносител в общността, на което е издадена директно от дружеството търговската фактура във връзка със стоки, които са предмет на гаранцията. В тази връзка излага аргументи, че търговската фактура за гаранция е издадена на В. В.В. Х., което е дружеството, действащо като вносител, тъй като то е посочено в кл.8 на трите ЕАД като получател на стоката. Б. Б. ЕООД се явява само декларатор на стоката, но не и вносител на същата, независимо че стоката му е била продадена преди датата на декларирането ѝ. Твърди също, че Регламент (ЕО) 1193/2008 не съдържа дефиниция на понятието „вносител” и не посочва, че вносител е деклараторът на стоката, нито поставя изискване вносителят да декларира стоката. На основание на изложените съображения, поддържани в съдебно заседание от процесуалния му представител, жалбоподателят изразява искане за отмяна на оспорения акт. Претендира разноски.

Ответникът – началник митница Столична, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна, с искане същата да бъде отхвърлена.

Административен съд, С. - град, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Решението на началника на Митница Столична е издадено след извършена на основание чл.84 от ЗМ повторна проверка на ЕАД №№ 09BO005000H0013516/20090206, 09BO005000H0029570/20090319 и 09BO005000H0013516/20090206 послужили за поставяне на стоката „лимонена киселина” под митнически режим „внос - свободно обръщение с крайно потребление” с получател Б. Б. ЕООД. Дружеството е декларирало стоката с произход К., код по Т. [ЕГН] и допълнителен код А927. На основание чл.2 от Регламент (ЕО) № 1193/2008 на Комисията стоката е обмитена без налагане на антидъмпингови мита.

Във връзка с констатациите на Европейската комисия от извършената проверка относно прилагането на чл.2 от Регламент (ЕО) № 1193/2008 е възложена проверка относно законосъобразността на действията на дружеството при поставяне на стоките под митнически режим, както и изпълнението на задълженията на дружеството за заплащане на публични държавни вземания.

В допълнителен доклад № 30А/28.12.2011г. на отдел „Последващ контрол” са описани констатациите, резултат от извършената проверка, послужили като основание за издаване на решението както следва:

Описаните ЕАД са придружени от търговски фактури и сертификати, в които е посочено Б. Б. ЕООД, различно от дружеството купувач В. В.В. Х., както е посочено в договора за продажба. Стоките са превозени директно, но не са фактурирани директно на Б. Б. ЕООД.

Внесените стоки са фактурирани от дружеството посочено в Решение на комисията

2008/899/ЕО, от което комисията е приела гаранции се освобождават от определеното в чл.1 от Регламента антидъмпингово мито при изпълнение на следните условия:

1. стоките да бъдат произведени, превозени и фактурирани от посочените дружества директно на първия независим клиент в Общността;
2. стоките да бъдат придружени от фактура за гаранцията, представляваща търговска фактура, съдържаща най-малко данните от декларацията по приложението от същия регламент;
3. декларираните и представените пред митническите органи стоки да съответстват точно на описанието на фактурата за гаранцията.

В резултат на извършените контролни действия е установено, че търговските фактури предмет на гаранцията, декларирани от Б. Б. ЕООД не отговарят на описаните условия. Съгласно т.8 от приложението на Регламент (ЕО) № 1193/2008, в търговската фактура, предмет на доставката се вписва наименованието на дружеството, действащо като вносител в Общността, на което е издадена фактура директно от дружеството посочено в чл.1, §2 от Регламент (ЕО) № 1193/2008. Б. Б. ЕООД не е представило пред митническите органи фактура за гаранцията, в която да е вписано наименованието му, с което не е посочено условие за освобождаване от антидъмпингово мито.

Във връзка с гореизложеното митническият орган е приел, че следва да се приложи разпоредбата на чл.1, §2 от Регламент (ЕО) № 1193/2008 за ставка на антидъмпингово мито за стоката „лимонена киселина” в размер на 36,8 %, като на основание чл.201, §1, б."а" от Регламент (ЕО) №2913 на Съвета и чл.56 от ЗДДС за [фирма] възниква вносно митническо задължение за доплащане на публични държавни вземания в размер на 51 360,46лв. от които сума за антидъмпингово мито в размер на 42 800,38 лв. и сума за ДДС в размер на 8 560,08лв.

Констатациите от извършената допълнителна проверка се позовават на констатациите от доклад № 11-26-1 на Европейската комисия за проверка на традиционните собствени ресурси извършена в Б. за периода от 21 до 25 март 2011г. по силата на чл.18, §2 от Регламент (ЕО, Е.) № 1150/2000. На страница 14 от доклада Раздел „Констатации” т.3.2.1. кратко описание на констатацията е записано: „По време на извършване на проверката упълномощените инспектори откриха 3 ЕАД (09BO005000H0013516 от 6.02.2009 г., 09BO005000H0058062 от 2.6.2009 г. и 09BO005000H29750 от 19.3.2009 г.) с код по Т. 29181400 и допълнителен код по Т. А 927. В съответствие с Регламент (ЕО) № 1193/2008 и Решение на комисията 2008/899/ЕО не са били наложени антидъмпингови мита. И трите декларации бяха придружени от търговски фактури и сертификати по ОСП, в която е посочен декларатора (Б. Б. ООД българското дружество), което е различно дружество от дружеството купувач В. В. Х.), както е посочено в договора за продажба.

Решение № 9600-0015 от 23.01.2012 година на началник митница Столична е връчено на Б. Б. ООД на 27.01.2012г., видно от представеното известие обратна разписка и е оспорено с жалба, адресирана до Административен съд – София град и подадена на 06.02.2012г., чрез ТМУ Столична. Спазен е срокът за оспорване, съгласно чл. 149, ал.1 от АПК.

След анализ на събраните доказателства съдът намира жалбата за основателна по следните правни съображения:

В настоящето производство и съгласно чл.168 АПК съдът проверява законосъобразността на обжалвания административен акт, като преценява дали е

издаден от компетентен орган и при спазване на установената форма, спазени ли са процесуалните и материалноправни разпоредби по издаването му.

Оспореното решение е издадено от компетентен митнически орган по смисъла на пар.1, т.9 от ДР на Закона за митниците – ръководителя на получаващото митническо учреждение, компетентен да упражнява митнически надзор и контрол.

Съдът намира, че в производството по издаване на процесното решение не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да обосновават наличие на самостоятелно основание за отмяна на оспорения акт. Действително по преписката липсват данни в административното производство жалбоподателят да е бил информиран за констатациите на доклад № 11-26-1 на Европейската комисия за проверка на традиционните собствени ресурси извършена в Б. за периода от 21 до 25 март 2011г. по силата на чл.18, §2 от Регламент (ЕО, Е.) № 1150/2000, както и липсват данни за връчване на този доклад на Б. Б. ООД. Последното, обаче не представлява процесуално нарушение от категорията на съществените, доколкото фактите, обосновали направения в оспореното решение извод са установени в резултат от проверка по реда на чл. 84а, ал.1 и чл. 84в, ал.2, т. 1 от ЗМ. Информацията, съдържаща се в доклада е послужила като основание за инициране на проверка, но същата е извършена по реда на чл. 84 и 84а от ЗМ и установените при същата факти и обстоятелства са обосновали издаването на оспореното решение. Също така съдът намира, че не е засегнато правото на защита на жалбоподателя, тъй като горепосоченият доклад е част от административната преписка и жалбоподателят е могъл да се запознае с него и да организира защитата си в рамките на настоящото производство. Отделно от изложеното следва да се има предвид и разпоредбата на чл. 84а, ал.3 от ЗМ, която регламентира право на проверяваното лице да бъде информирано за установените факти и обстоятелства, но доколкото това няма да затрудни извършването на проверката.

Предмет на оспорване в настоящото производство е законосъобразността на решение № 9600-0015/23.01.2012г. на началника на митница Столична, с което по ЕАД № 09G005000H0013516/20090206 тарифният код в клетка № 33, трето подразделение е променен на код А877, в клетка № 44 „Представени документи” е променен кода пред I./25122008 на 380, в клетка № 47 „Изчисляване на вземанията” е променено съдържанието, както следва: мито А00-2592,67лв.; антидъмпингово мито А30-14 678,49лв.; ДДС В00-11431,67лв.; по ЕАД № 09G005000H0029570/20090319 тарифният код в клетка № 33, трето подразделение е променен на код А877, в клетка № 44 „Представени документи” е променен кода пред I./27012009 на 380, в клетка № 47 „Изчисляване на вземанията” е променено съдържанието, както следва: мито А00-2536,73лв.; антидъмпингово мито А30-14 361,80лв.; ДДС В00-11185,03лв.; по ЕАД № 09G005000H0058063/20090602 тарифният код в клетка № 33, трето подразделение е променен на код А877, в клетка № 44 „Представени документи” е променен кода пред I./14042009 на 380, в клетка № 47 „Изчисляване на вземанията” е променено съдържанието, както следва: мито А00-2430,45лв.; антидъмпингово мито А30-13 760,09лв.; ДДС В00-10716,42лв. и Б. Б. ЕООД е задължено да заплати по сметка на митница Столична вносно митническо задължение за доплащане на публични държавни вземания в размер на 51 360,46лв., от която сума антидъмпингово мито 42 800,38лв. и ДДС 8560,08лв.

По гореописаните митнически декларации Б. Б. ЕООД е декларирало стоката

лимонена киселина с произход К., код по Т. [ЕГН] и допълнителен код А927. На основание чл.2 от Регламент /ЕО/ № 1193/2008 на Комисията стоката е обмита без налагане на антидъмпингови мита. Извършена е проверка в рамките на последващия контрол на Б. Б. ЕООД относно законосъобразността на действията на дружеството при поставяне на стоки под митнически режим на стоки, декларирани с гореописаните ЕАД, както и изпълнението на задълженията на дружеството за заплащане на публични държавни вземания. Констатирано е, че посочените ЕАД са придружени от търговски фактури и сертификати по Общата система за преференции, в които е посочено Б. Б. ЕООД, различно от дружеството купувач В. В.В. Х., както е посочено в договора за продажба. Внесените стоки по ЕАД са фактурирани от дружество, посочено в Решение 2008/899/ЕО, от което Комисията е приела гаранции и се освобождават от определеното в чл.1 на Регламент /ЕО/ № 1193/2008 антидъмпингово мито при изпълнение на условията: стоките да бъдат произведени, превозени и фактурирани от посочените дружества директно на първия независим клиент в Общността; стоките да бъдат придружени от фактура за гаранцията, представляваща търговска фактура, съдържаща най-малко данните и декларацията по приложението към Регламент /ЕО/ № 1193/2008; декларираните и представени пред митническите органи стоки да съответстват точно на описанието на фактурата за гаранцията. В резултат от извършените контролни действия е установено, че търговските фактури, предмет на гаранцията, декларирани от Б. Б. ЕООД в кл.44 на гореописаните ЕАД с код D005 не отговарят на описаните условия.

Административният орган се позовава на разпоредбата на член 2 от Регламент (ЕО) № 1193/2008 на Съвета от 1 декември 2008 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито и окончателно събиране на временните мита върху вноса на лимонена киселина с произход от К. народна република, съгласно която:

1. Внесените стоки, декларирани за допускане за свободно обращение, фактурирани от дружествата, от които Комисията е приела гаранции и чиито наименования са посочени в Решение 2008/899/ЕО, подлежащо на периодични изменения, се освобождават от антидъмпинговото мито по член 1, при условие че:

- а) са произведени, превозени и фактурирани от посочените дружества директно на първия независим клиент в Общността; и
- б) са придружени от фактура за гаранцията, която представлява търговска фактура, съдържаща най-малкото данните и декларацията по приложението към настоящия регламент; и
- в) декларираните и представени пред митническите органи стоки съответстват точно на описанието във фактурата за гаранцията.

Митническо задължение възниква в момента на приемане на декларацията за допускане за свободно обращение, когато:

- а) по отношение на внесените стоки, описани в параграф 1, е установено, че едно или повече от изброените в посочения параграф условия не са изпълнени; или
- б) Комисията оттегли приемането на гаранцията съгласно член 8, параграф 9 от Регламент (ЕО) № 384/96, с регламент или решение, което се отнася до конкретни сделки, и обяви съответните фактури за гаранция за невалидни.

За да приеме, че не е изпълнено изискването на чл. 2, ал. 1, б. „а” от Регламент № 1193/2008, началникът на митница Столична е посочил, че според т. 8 от приложението към регламента, първият независим клиент в Съюза е дружеството, действащо като вносител, на което е издадена директно търговската фактура,

придружаваща стоките – В. В.В. – Х., а действителният вносител в Общността е Б. Б. ЕООД, като стоките са превозени директно, но не са фактурирани директно на действителния вносител в Общността.

Този извод е в противоречие с доказателствата по преписката и с нормата на чл. 2 от Регламент № 1193/2008, уреждаща условията за освобождаване от антидъмпинговото мито.

Няма спор, че стоките, предмет на внос с ЕАД №№ 09BO005000H0013516/20090206, 09BO005000H0029570/20090319 и 09BO005000H13516/20090206, са идентични с тези по фактурите, издадени от RZBC I.&EXP.CO.L., К. на В. В.В. – Х.. Във фактурите също така са включени и данните и декларацията съгласно приложението към регламента, с което е изпълнено условието по чл. 2, ал. 1, б. „б” от същия.

Настоящата инстанция намира за неправилно тълкуването от страна на митническия орган на понятието „първи независим клиент в Общността” и препращането към т. 8 от приложението към регламента, според която във фактурата се посочва наименованието на дружеството, действащо като вносител в Общността, на което е издадена директно от дружеството търговската фактура във връзка със стоки, които са предмет на гаранция. Изискване фактурата да бъде издадена именно на вносителя в Общността или на лицето, което е поискало допускането на стоките до свободно обращение, не е въведено с текста на чл. 2, ал. 1, б. „а” от Регламент (ЕО) № 1193/2008, доколкото в противен случай в текста на разпоредбата щеше да бъде посочено, че изискването се отнася до вносителя, а не до първия независим клиент. Видно от съображенията на самия Регламент (ЕО) № 1193/2008, и по-специално съображения 29 и 38, изразът „първи независим клиент” е използван, за да бъде разграничен от насрещната страна при сделки със свързани с производителите лица, тоест когато тези действия са извършени чрез свързано дружество за продажби, дистрибуция или износ независимо от това дали същото е в държавата на производителя или в Съюза. В тази посока е и съображение 96, от текста на което е видно, че вносителите следва да имат предвид, че като нормален търговски риск митническо задължение може да възникне в момента на приемане на декларацията за допускане за свободно обращение, в посочените в съображения 94 и 95 случаи /когато стоките не са пряко произведени, превозени или фактурирани от посочените дружества директно на първия независим клиент в Общността или е оттеглено приемането на гаранцията/, дори и Комисията да е приела гаранция, предложена от производителя, от когото вносителите пряко или непряко купуват, тоест предвидена е възможността вносителите да не са закупили пряко стоката от производителя, но тя да отговаря на изискванията за освобождаване от антидъмпинговото мито. Ето защо изискването стоките да са произведени, превозени и фактурирани пряко от дружество, предложило приета от Комисията гаранция, означава това дружество, в случая RZBC I.&EXP.CO.L., К. да е произвело стоките /което се установява от приложените сертификати от К. търговска камара на вносителите и износителите на метали, минерали и химикали/, да е възложило пряко превоза им до договореното място на доставка на територията на ЕС – В. /както е видно от товарителниците и

застрахователните полици/, и да е издало фактура със съответните данни и декларация на своя клиент от ЕС В. В.V. – Х., с който не е свързано лице. Доколкото с това са изцяло изпълнени изискванията на чл. 2, ал. 1, б. „а” от Регламент (ЕО) № 1193/2008 по отношение на първия независим клиент в Общността, не са били налице фактически и правни основания в тежест на последващия купувач Б. Б. ЕООД, да бъдат установени задължения за окончателно антидъмпингово мито.

Предвид изложеното решение № 9600-0015 от 23.01.2012г. на началника на митница Столична, като незаконосъобразно следва да бъде отменено.

При този изход на делото и на основание чл. 143, ал.1 от АПК на жалбоподателя се дължат разноски. Такава претенция е заявена изрично с подадената жалба. Предвид съдържащите се в делото документи, разноските възлизат на 50 /петдесет/ лева държавна такса и 3000 /три хиляди/ лв. платено възнаграждение за адвокат, за което са представени фактура № 728/03.02.2012г., издадена от Адвокатско дружество Д. и П. и извлечение за извършен паричен превод от Корпоративна ТБ АД от 06.02.2012г. Съгласно разпоредбата на чл. 143, ал.1 от АПК, разноските следва да бъдат заплатени от бюджета на органа, издал административния акт.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София град, Първо отделение, 16 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ, по жалба на Б. Б. ЕООД Решение № 9600-0015 от 23.01.2012 година, издадено от началник на митница Столична.

ОСЪЖДА Агенция Митници, [населено място], [улица] да заплати на Б. Б. ЕООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище: [населено място], [улица], представлявано от управителя И. Г., направените по делото разноски в размер на 3050,00 лв. /три хиляди и петдесет/ лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховен административен съд на Р. Б., в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

Административен съдия: